

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2022. gada 23. martā *

Civildienests – Pagaidu darbinieki – *eu-LISA* personāls – Disciplinārlieta – Disciplinārsods – Rājiens – Administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumi – Iebilde par prettiesiskumu – Civildienesta noteikumu 110. pants – Nekonsultēšanās ar personāla komiteju – Tiesības uz aizstāvību un tiesības tikt uzklautam – Civildienesta noteikumu 12., 12.a, 17. un 19. pants – Kļūda vērtējumā – Labas pārvaldības princips – Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. pants – Rūpības pienākums – Atbildība – Morālais kaitējums

Lietā T-661/20

NV, ko pārstāv *S. Rodrigues* un *A. Champetier*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Savienības Aģentūru lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*), ko pārstāv *M. Chiodi*, pārstāvis, kam palīdz *D. Waelbroeck* un *A. Duron*, advokāti,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts, pirmkārt, atcelt *eu-LISA* 2020. gada 3. februāra lēmumu piemērot prasītājam sodu – rājienu – un, otrkārt, atlīdzināt morālo kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts ar šo lēmumu,

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *S. Žervazonī* [*S. Gervasoni*], tiesneši *L. Madise* [*L. Madise*] un *H. Martins i Peress de Nanklaress* [*J. Martín y Pérez de Nanclares*] (referents),

sekretārs: *E. Kulons* [*E. Coulon*],

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums¹

I. Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2012. gada 16. oktobrī Eiropas Savienības Aģentūra lielapjoma IT sistēmu darbības pārvaldībai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā (*eu-LISA*) pieņēma darbā prasītāju NV kā pagaidu darbinieku (AD 7 pakāpes 2. līmenis) atbilstoši Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 2. panta a) punktam. Viņš ieņēma lietojumprogrammu administratora amatu, kas no 2019. gada 1. septembra kļuva par informācijas tehnoloģiju operatora amatu (AD 7 pakāpes 5. līmenis).
- 2 2018. gada 19. oktobrī prasītājs ar vēstuli, kas adresēta vairākiem adresātiem, norādīja uz starpgadījumu, kura laikā A, cits *eu-LISA* darbinieks un kolēģis, viņam esot draudējis mutiski un fiziski. Precīzāk, šis darbinieks esot saķēris krēslu un draudējis to izmantot, lai sistu prasītājam, pirms to pārtrauca cits kolēģis.
- 3 Tajā pašā dienā prasītājam tika piešķirts slimības atvaļinājums un viņš informēja policiju, ka baidās par savu un savas ģimenes drošību.
- 4 2018. gada 21. oktobrī pēc šī sprieduma 2. punktā minētā starpgadījuma prasītājs, pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 24. pantu, iesniedza lūgumu sniegt palīdzību attiecībā uz A.
- 5 Ar *eu-LISA* izpilddirektora 2019. gada 15. februāra lēmumu, par kuru prasītājs tika informēts nākamajā dienā, tika sākta administratīvā izmeklēšana, lai pierādītu visus atbilstošos faktus un apstākļus saistībā ar prasītāja pret A norādītajiem apgalvojumiem par psiholoģisku vardarbību. Ar šo pašu lēmumu pensionēts Eiropas Komisijas ierēdnis tika iecelts izmeklēšanas veikšanai (turpmāk tekstā – “izmeklētājs”).
- 6 2019. gada 4. martā izmeklēšanas gaitā izmeklētājs uzklusēja prasītāju. Šīs intervijas laikā prasītājam bija iespēja norādīt faktus, kas viņam likuši iesniegt lūgumu sniegt palīdzību, un viņš sniedza piemērus par apgalvotajiem A vardarbības aktiem. Pēc tam šīs intervijas protokols tika nosūtīts prasītājam, kurš nosūtīja izmeklētājam parakstītu kopiju, precizējot, ka tajā neesot atainota viņa intervijas un jautājumu visa vai pilnīga transkripcija.
- 7 2019. gada 22. maijā prasītājs tika informēts, ka ar *eu-LISA* izpilddirektora lēmumu administratīvā izmeklēšana tiek paplašināta, lai tajā ietvertu Civildienesta noteikumos paredzēto pienākumu neizpildi, ko esot pieļāvis gan prasītājs, gan A. Proti, izmeklēšanas laikā esot konstatēts, ka prasītājs, iespējams, nav izpildījis Civildienesta noteikumu 11., 12., 17. un 19. pantā paredzētos pienākumus attiecībā uz A arī neatkarīgi no viņu savstarpējām attiecībām. Precīzāk – prasītāja rīcība esot palielinājusi spriedzi attiecībās ar A, pasliktinājusi pēdējā minētā darba apstākļus un radījusi viņam sliktu reputāciju. Turklāt prasītājs vairākkārt esot neatbilstoši rīkojies attiecībā uz diviem *eu-LISA* apsardzes darbiniekiem. Visbeidzot, prasītājs neesot izpildījis pienākumu lūgt iepriekšēju *eu-LISA* atļauju pirms vēršanās Francijas policijā ar ziņojumu par savām konfliktējošajām attiecībām ar A.

¹ Ietverti tikai tie šī sprieduma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

- 8 2019. gada 16. jūlijā izmeklētājs uzklusēja prasītāju otro reizi. Šajā otrajā intervijā prasītājam bija iespēja sniegt paskaidrojumus, atbildot uz apgalvojumiem par to Civildienesta noteikumu neizpildi, kas formulēti pret viņu. Pēc tam 2019. gada 18. jūlijā viņam tika nosūtīts šīs otrās intervijas protokols.
- 9 2019. gada 28. jūlijā prasītājs saņēma divus papildu dokumentus, proti, divus ziņojumus, kuros bija ietverti divu *eu-LISA* apsardzes darbinieku apgalvojumi, kritizējot viņa rīcību attiecībā uz tiem.
- 10 2019. gada 21. augustā prasītājam tika nosūtīta izmeklēšanas ziņojuma secinājumu sākotnējā versija.

[..]

- 14 2019. gada 10. septembrī izmeklētājs pabeidza savu ziņojumu pēc tostarp 27 liecinieku uzklusēšanas un prasītāja apsvērumu izvērtēšanas. Galaziņojumā izmeklētājs secināja, ka prasītājs ir vainojams būtiskā Civildienesta noteikumu 12.a panta pārkāpumā, gadījuma Civildienesta noteikumu 12. panta pārkāpumā un Civildienesta noteikumu 17. un 19. panta pārkāpumā.

[..]

- 16 Ar 2019. gada 18. novembra vēstuli *eu-LISA* izpilddirektors informēja prasītāju, ka, ņemot vērā administratīvās izmeklēšanas secinājumus, viņš plāno tam piemērot rājienu saskaņā ar Civildienesta noteikumu IX pielikuma 11. pantu. Tādējādi prasītājs tika aicināts īstenot savas tiesības tikt uzklusētam, vai nu piedaloties 2019. gada 27. novembra sēdē, vai iesniedzot rakstveida apsvērumus. Vēstulei tika pievienota izmeklēšanas galaziņojuma rediģētā versija.

[..]

- 18 2019. gada 27. novembrī uzklusēšana notika prasītāja un *eu-LISA* izpilddirektora klātbūtnē. Galvenais juriskonsults, Personālvadības nodaļas vadītāja un juriskonsulte sēdē piedalījās, izmantojot videokonferenci. Sēdes laikā prasītājam bija iespēja iesniegt savus apsvērumus un sniegt paskaidrojumus par *eu-LISA* izpilddirektora paredzēto rājienu.

[..]

- 20 2019. gada 9. decembrī prasītājam tika nosūtīts šā sprieduma 18. punktā minētais 2019. gada 27. novembra sēdes protokols. Prasītājam bija iespēja vienpadsmit darbdienu laikā iesniegt savus apsvērumus, un to viņš izdarīja 2020. gada 3. janvārī.

- 21 Ar 2020. gada 3. februāra vēstuli (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) *eu-LISA* izpilddirektors informēja prasītāju:

“Pēc rūpīgas Jūsu lietas materiālu pārbaudes, un it īpaši pienācīgi ņemot vērā Jūsu bažas un Jūsu rakstveida apsvērumus par izmeklēšanas procesuālajiem aspektiem (it īpaši pēc tam, kad mēs no jauna pārliecinājāmies, ka izmeklēšanā nav pieļauti nekādi pārkāpumi, un pēc secinājuma, ka [*eu-LISA*] nav pieļāvusi nekādu kļūdu), kā arī apsvērumus, ko Jūs iesniedzāt 2020. gada 3. janvārī, mēs Jūs informējam, ka Jums tiek piemērots rājiens, kas tiks minēts Jūsu personas lietā.”

- 22 Prasītājs no *eu-LISA* izpilddirektora saņēma arī 2020. gada 16. marta dokumentu “2019. gada 15. februārī uzsāktās izmeklēšanas noslēgums – Izmeklēšanas rezultātu paziņošana [prasītāja vārds]”. Šajā dokumentā tostarp bija norādīts, ka pēc prasītāja pilnīgas lietas pārbaudes izpilddirektors ir secinājis, ka prasītājs ir izdarījis izmeklēšanas galaziņojumā norādītos pārkāpumus (skat. šā sprieduma 14. punktu). Izpilddirektors uzskata, ka izmeklēšanas procedūras laikā ir ievērotas visas prasītāja tiesības. Tādējādi tika nolemts, ka pēdējam minētajam ir jāpiemēro rājiens. Attiecībā uz A tika konstatēts, ka viņš ir pārkāpis Civildienesta noteikumu 11. un 12. pantu. Līdzīga procedūra bija uzsākta pret A, kuram tad tika noteikts disciplinārsods un arī tika piemērots rājiens, kā tas ir paredzēts Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. pantā.

[..]

III. Juridiskais pamatojums

- 30 Savā prasībā, pirmkārt, prasītājs lūdz atcelt apstrīdēto lēmumu, kā arī lēmumu par sūdzības noraidīšanu. Otrkārt, viņš lūdz izmaksāt summu 5000 EUR, kas *ex æquo et bono* ir noteikta kā atlīdzība par morālo kaitējumu, kas viņam esot nodarīts ar apstrīdētā lēmuma pieņemšanu.

A. Par atcelšanas prasījumiem

[..]

2. Par prasību atcelt apstrīdēto lēmumu

- 34 Lai pamatotu prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, prasītājs izvirza četrus pamatus. Pirmais pamats ir par *eu-LISA* valdes pieņemto administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu prettiesiskumu. Otrais pamats ir par tiesību uz aizstāvību un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta, kā arī tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu. Trešais pamats ir par Civildienesta noteikumu 12., 12.a, 17. un 19. panta pārkāpumu, labas pārvaldības principa pārkāpumu, kā arī kļūdām vērtējumā. Ceturtais pamats ir par Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. panta pārkāpumu un rūpības pienākuma neizpildi.

a) Par pirmo pamatu – īstenošanas noteikumu attiecībā uz izmeklēšanu prettiesiskumu

- 35 Ar pirmo pamatu prasītājs apstrīd administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu tiesiskumu, kuru pieņemšanas procedūra beidzās 2014. gada 18. oktobrī, iepriekš neapspriežoties ar personāla komiteju (izveidota 2014. gada 5. novembrī). Šie noteikumi, kuri tagad ir ietverti *eu-LISA* valdes 2015. gada 28. janvāra lēmumā (2015-014) un uz kuriem esot balstīti izpilddirektora lēmumi sākt administratīvo izmeklēšanu un paplašināt minēto izmeklēšanu, kas attiecīgi datēti ar 2019. gada 15. februāri un 22. maiju (skat. šā sprieduma 5. un 7. punktu), esot prettiesiski.
- 36 Precīzāk, administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumi esot pieņemti, pārkāpjot Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktu, jo pretēji šī panta noteikumiem ar *eu-LISA* personāla komiteju pirms to pieņemšanas neesot notikusi konsultēšanās.

[..]

- 38 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. panta 1. punktu “katra iestāde, apspriedusies ar savu Personāla komiteju un Civildienesta noteikumu komiteju, pieņem vispārīgus noteikumus, ar kuriem tiek īstenoti šie Civildienesta noteikumi”.
- 39 Šajā lietā nav strīda par to, ka konsultēšanās ar personāla komiteju pirms administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu pieņemšanas nav notikusi tādēļ, ka 2014. gada 18. oktobrī, pieņemot minētos noteikumus, tā vēl nebija izveidota. Turklāt Komisijas Lēmuma C(2014) 5392 *final* (2014. gada 28. jūlijs) par nolīgumu par Civildienesta noteikumu īstenošanas noteikumiem, kurus pieņēmusi *eu-LISA*, preambulā ir norādīts:
- “Ņemot vērā to, ka *eu-LISA* personāla komiteja, kas jāizveido saskaņā ar Civildienesta noteikumu 110. pantu, vēl nebija konsultēta un līdz ar to pašlaik nav iespējams izpildīt minētajā tiesību normā paredzētās prasības. Personāla komiteja tiks aicināta sniegt savu atzinumu par attiecīgajiem īstenošanas noteikumiem, tiklīdz tā būs izveidota, un tās atzinums tiks pienācīgi ņemts vērā. Šādos apstākļos valdei ir tiesības nekavējoties apstiprināt noteikumus.”
- 40 Pirms tiek izvērtēts, vai izvirzītais prettiesiskuma pamats, proti, tas, ka *eu-LISA*, pieņemot administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumus, nav konsultējusies ar savu personāla komiteju, var likt konstatēt minēto īstenošanas noteikumu prettiesiskumu, ir jāpārbauda iebildes par minēto tiesību normu prettiesiskumu un pamata kā tāda pieņemamība.
- 41 Saskaņā ar LESD 277. pantu jebkura puse tiesvedībā, kurā tiek apstrīdēts Savienības iestādes vai struktūras pieņemts vispārpiemērojams akts, var atsaukties uz LESD 263. panta otrajā daļā norādītajiem pamatiem, lai Eiropas Savienības Tiesā izvirzītu šī akta nepiemērojamību.
- 42 LESD 277. pants ir vispārējā tiesību principa izpausme, kas nodrošina ikvienam lietas dalībniekam – lai panāktu tam adresēta lēmuma atcelšanu – tiesības ar blakusprasību apstrīdēt vispārpiemērojamu tiesību aktu spēkā esamību, kas ir šāda lēmuma pamats (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 67. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 43 Tā kā LESD 277. panta mērķis nav ļaut lietas dalībniekam apstrīdēt jebkāda vispārpiemērojama akta piemērojamību, pamatojot jebkādu prasību, aktam, kura prettiesiskums tiek izvirzīts, jābūt tieši vai netieši piemērojamam lietā, kas ir prasības priekšmets (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Tādējādi, ceļot prasību atcelt individuālus lēmumus, Tiesa ir atzinusi, ka ar iebildi par prettiesiskumu var likumīgi apstrīdēt vispārpiemērojama tiesību akta normas, kuras ir minēto lēmumu pamatā vai kurām ir tieša juridiska saikne ar šādiem lēmumiem (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Savukārt Tiesa ir nospriedusi, ka iebilde par prettiesiskumu, kas vērsta pret vispārpiemērojamu aktu, kura piemērošanas pasākums nav individuālais apstrīdētais lēmums, ir nepieņemama (skat. spriedumu, 2020. gada 8. septembris, Komisija un Padome/*Carreras Sequeros* u.c., C-119/19 P un C-126/19 P, EU:C:2020:676, 70. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 46 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jānosaka, vai šajā lietā pastāv tieša juridiska saikne starp apstrīdēto lēmumu, no vienas puses, un administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem, no otras puses.
- 47 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītājs tikai apgalvo, ka nav ticis ievērots Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzētais formālais nosacījums par konsultēšanos ar personāla komiteju pirms administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu pieņemšanas. Šāds apgalvojums tika izvirzīts pēc tam, kad pret viņu vērsta izmeklēšana bija pabeigta, un pēc tam, kad viņš bija konstatējis, ka ar apstrīdēto lēmumu viņam ir piemērots rājiens.
- 48 Precīzāk, prasītājs uzskata – apstākļi, ka *eu-LISA* nav gaidījusi personāla komitejas izveidošanu, lai pieņemtu administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumus, nozīmē, ka tie ir pieņemti, pārkāpjot “būtisku procesuālu prasību”. Prasītājs no tā secina, ka izpilddirektora 2019. gada 15. februāra lēmums sākt administratīvo izmeklēšanu (skat. šā sprieduma 5. punktu) un viņa 2019. gada 22. maija lēmums paplašināt minēto izmeklēšanu (skat. šā sprieduma 7. punktu), kas pieņemti, piemērojot administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumus, ir bijuši prettiesiski. Visbeidzot viņš norāda, ka apstrīdētais lēmums, kas pieņemts pēc izmeklēšanas, kura veikta, piemērojot 2019. gada 22. maija lēmumu, savukārt ir jāuzskata par prettiesisku, jo administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu prettiesiskums, pamatojoties uz “domino” efektu, esot izraisījis apstrīdētā lēmuma prettiesiskumu.
- 49 Tomēr pretēji tam, ko prasītājs apgalvo atbildē uz procesa organizatorisko pasākumu, atsaucoties uz Vispārējās tiesas spriedumu, kurš ir daļēji atcelts apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2001. gada 2. oktobris, *Martinez u.c./Parlaments*, T-222/99, T-327/99 un T-329/99, EU:T:2001:242, 135. punkts), nesenā judikatūrā (skat. šā sprieduma 44. un 45. punktu) LESD 277. panta, kas parasti ir nozīmīgs, pieņemot lēmumu, par kuru ir atcelšanas prasība, piemērošanas joma netiek paplašināta attiecībā uz visiem iestāžu aktiem.
- 50 Gluži pretēji, no judikatūras izriet (skat. šā sprieduma 44. un 45. punktu), ka, lai iebildi par vispārpiemērojama tiesību akta prettiesiskumu atzītu par pieņemamu, ir jākonstatē “tieša juridiska saikne” starp apstrīdēto aktu un aktu, uz kuru attiecas iebilde par prettiesiskumu.
- 51 Šajā lietā ir jākonstatē, ka apstrīdētais lēmums nekādi nav balstīts uz elementiem, kas saistīti ar administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem, bet vienīgi uz Civildienesta noteikumu normu pārkāpumu, kas konstatēts izmeklēšanas galaziņojumā (skat. šā sprieduma 14. un 22. punktu).
- 52 Apstrīdētais lēmums nav pasākums administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu piemērošanai. Šis lēmums, kā to pamatoti apgalvo *eu-LISA*, tika pieņemts, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu, nevis uz administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem.
- 53 Tiešas juridiskas saiknes starp apstrīdēto lēmumu un administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem neesamības konstatējums ir vēl acīmredzamāks, ja ņem vērā arī to, ka Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka ir jāpastāv ciešai saiknei starp pašu apstrīdētā lēmuma pamatojumu un pamatu par vispārpiemērojama tiesību akta prettiesiskumu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 14. decembris, *PB/Komisija*, T-609/16, EU:T:2017:910, 29. punkts).

- 54 Tomēr nevar tikt atzīta nekāda cieša saikne, pirmkārt, starp apstrīdētā lēmuma pamatojumu, kas saistīts ar būtisku Civildienesta noteikumu 12.a panta pārkāpumu, gadījuma Civildienesta noteikumu 12. panta pārkāpumu un Civildienesta noteikumu 17. un 19. panta pārkāpumu (skat. šā sprieduma 22. punktu), un, otrkārt, pamatu par administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu prettiesiskumu, kas balstīts uz to, ka nav notikusi konsultēšanās ar personāla komiteju pirms minēto noteikumu pieņemšanas.
- 55 Turklāt no lietas materiāliem neizriet, ka nekonsultēšanās ar personāla komiteju pirms administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu pieņemšanas jebkādā veidā būtu ietekmējusi procesuālo garantiju ievērošanu izmeklēšanas laikā vai pašu apstrīdētā lēmuma saturu.
- 56 Šajā ziņā ir svarīgi norādīt, kā tas tiks darīts, analizējot otro pamatu par prasītāja tiesību uz aizstāvību un tiesību tikt uzklautam pārkāpumu, ka administratīvā procesa norise neatklāj nevienu apstākli, kas būtu varējis kaitēt prasītāja tiesībām uz aizstāvību (skat. šā sprieduma 91. punktu). Turklāt izpilddirektors 2020. gada 16. marta dokumentā norāda, ka ir izvērtējis visu prasītāja lietu un ir secinājis, ka izmeklēšanas procedūras laikā viņa tiesības ir ievērotas (skat. šā sprieduma 22. punktu).
- 57 Turklāt, protams, Civildienesta noteikumu 110. pantā ir paredzēta prasība konsultēties ar personāla komiteju pirms administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu pieņemšanas. Tomēr no judikatūras izriet, ka Civildienesta noteikumu 110. pantā paredzētā konsultēšanās ar personāla komiteju nenozīmē, ka tiek ievērots minētās komitejas atzinums (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2015. gada 16. jūlijs, *Murariu/EAAPI*, F-116/14, EU:F:2015:89, 86. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 58 Tādējādi nav pierādīts, ka pastāv tieša vai cieša juridiska saikne starp administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem un apstrīdēto lēmumu.
- 59 Katrā ziņā tas, ka konsultēšanās ar personāla komiteju nav notikusi, nav pietiekams, lai pierādītu, ka administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumi varēja būt atšķirīgi un ka prasītājam tika liegtas procesuālās garantijas.
- 60 Proti, papildus šā sprieduma 57. punktā veiktajam vērtējumam no lietas materiāliem izriet, ka administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumus “izstrādāja un rediģēja” administratore, kas tika iecelta par *eu-LISA* personāla komitejas priekšsēdētāju, kad tā tika izveidota, proti, 2014. gada 5. novembrī. Tādējādi zināmā mērā var uzskatīt, ka personāla komitejas nākamajai priekšsēdētājai vismaz bija iespēja paust savu viedokli par administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem pirms to pieņemšanas.
- 61 Ir arī jānorāda, ka 2014. gada 16. jūnija vēstulē *eu-LISA* izpilddirektors vērsās pie Komisijas Cilvēkresursu ģenerāldirektorāta tostarp ar jautājumu par administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem. Šajā ziņā Komisija ar 2014. gada 28. jūlija lēmumu atļāva *eu-LISA* iesniegt minētos noteikumus tās valdei, lai tā tos pieņemtu.
- 62 Turklāt, pirmkārt, kā to pamatoti uzsver *eu-LISA*, administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu pieņemšanas procedūra beidzās 2014. gada 18. oktobrī bez iebildumiem no valdes locekļu puses, kurā bija katras dalībvalsts un Komisijas pārstāvji. Otrkārt, personāla komiteja kopš tās izveidošanas attiecīgās izmeklēšanas laikā nav lūgusi pārskatīt administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumus un nav arī izvirzījusi iebildumus attiecībā uz to formulējumu.

- 63 Ņemot vērā šīs lietas apstākļus, proti, ka Komisija ir atļāvusi pieņemt administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumus, ka personāla komitejas nākamā priekšsēdētāja ir izskatījusi šos noteikumus un personāla komiteja nekad nav lūgusi pārskatīt minētos noteikumus, iepriekšējas konsultēšanās ar personāla komiteju neievērošana nevar ietekmēt prasītājam esošās procesuālās garantijas.
- 64 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, ir jāsecina, ka šīs lietas apstākļos nav pierādīts, ka pastāv tieša juridiska saikne, no vienas puses, starp administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumiem un, no otras puses, apstrīdēto lēmumu. Turklāt nekonsultēšanās ar personāla komiteju pirms administratīvās izmeklēšanas īstenošanas noteikumu pieņemšanas, ņemot vērā šā sprieduma 59.–62. punktā izklāstītos apsvērumus, nevar ietekmēt nedz minēto noteikumu saturu, nedz līdz ar to arī apstrīdētā lēmuma tiesiskumu.
- 65 Līdz ar to pirmais pamats ir jānoraida.

[..]

c) Par trešo pamatu – Civildienesta noteikumu 12., 12.a, 17. un 19. panta pārkāpumu, labas pārvaldības principa pārkāpumu un “acīmredzamām kļūdām vērtējumā”

- 93 Trešajā pamatā prasītājs izvirza vairākus iebildumus. Pirmais iebildums ir par Civildienesta noteikumu 12.a panta pārkāpumu, labas pārvaldības principa pārkāpumu un “acīmredzamām kļūdām vērtējumā”. Otrais iebildums ir par Civildienesta noteikumu 17. un 19. panta pārkāpumu. Trešais iebildums ir par Civildienesta noteikumu 12. panta pārkāpumu.

[..]

2) Par otro pamatu – Civildienesta noteikumu 17. un 19. panta pārkāpumu

- 124 Prasītājs apgalvo, ka esot acīmredzami, ka viņš nav pārkāpis Civildienesta noteikumu 17. un 19. pantu, un ka šo normu interpretācija, kas sniegta lēmumā par sūdzības noraidīšanu, esot kļūdaina un tai ir jāizraisa tā atcelšana.
- 125 Attiecībā uz apgalvoto Civildienesta noteikumu 17. panta pārkāpumu prasītājs norāda, ka Civildienesta noteikumu 17. panta piemērošanas joma esot stingri ierobežota līdz tādas informācijas izpaušanai, kas saistīta ar pienākumu izpildi. Taču viņš neesot nosūtījis policijai (skat. šā sprieduma 3. punktu) nekādu “informāciju”, kas viņam darīta zināma, pildot savus pienākumus. Turklāt *eu-LISA* neesot pierādījusi, kura informācija, kas saistīta ar prasītāja pienākumu izpildi, ir tikusi izpausta. Prasītājs esot tikai paziņojis, ka viņš baidās par savu un savas ģimenes fizisko neaizskaramību privātajā jomā ārpus *eu-LISA*.
- 126 Prasītājs uzskata, ka viņš iepriekš ir informējis *eu-LISA* par A nosodāmo rīcību, kā tas izriet no dažādām Vispārējā tiesā iesniegtajām elektroniskā pasta vēstulēm. Tas tostarp ir apstākļi, ka viņš nav saņēmis atbildi no administrācijas, kas viņam licis, pirmkārt, iesniegt lūgumu sniegt palīdzību un, otrkārt, informēt policiju par savu situāciju, jo viņš leģitīmi ir baidījies par savu un savas ģimenes fizisko neaizskaramību.

127 Attiecībā uz apgalvoto Civildienesta noteikumu 19. panta pārkāpumu prasītājs apgalvo, ka paziņojuma iesniegšana “tekošo lietu” reģistrā – *a fortiori* attiecībā uz jautājumu, kas saistīts ar privāto jomu, – nevarot tikt uzskatīta par tādu, kas ir saistīta ar informācijas, kura viņam darīta zināma, pildot savus pienākumus, izpaušanu “tiesas procesā”. Prasītājs uzskata, ka policistu vai personu, kas pilda administratīvu funkciju policijas komisariāta reģistratūrā, nevar pielīdzināt tiesu iestādei. No tā izrietot, ka neesot bijis pienākuma, lai iesniegtu sūdzību tiesā, izpildītajam iesniegt pieteikumu atļaujas saņemšanai.

[..]

129 Vispirms, pirmkārt, ir jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu 17. pants ir formulēts šādi:

“1. Ierēdnis atturas no jebkādas informācijas neatļautas atklāšanas, ko tas saņēmis, pildot savus pienākumus, ja vien šī informācija jau nav publicēta vai kļuvusi pieejama sabiedrībai.

2. Ierēdnim šis pienākums ir saistošs arī pēc atbrīvošanas no amata.”

130 LESD 19. pantā ir noteikts šādi:

“Ierēdnis bez iecelēj institūcijas atļaujas ne uz kāda pamata nevienā tiesas procesā neizpauž informāciju, kuru viņš uzzinājis, veicot savus pienākumus. Atļauju noraida vienīgi tad, ja tas nepieciešams Savienības interesēs un ja šāda noraidīšana attiecīgajam ierēdnim nerada krimināltiesiskas sekas. Ierēdnim šis pienākums ir saistošs arī pēc aiziešanas no dienesta.

Pirmās daļas noteikumi neattiecas uz ierēdņiem vai bijušo ierēdņiem, kurš sniedz liecību Eiropas Savienības Tiesā vai iestādes Disciplinārlietu kolēģijā jautājumos par lietu, kas attiecas uz Eiropas Savienības darbinieku vai bijušo darbinieku.”

131 Otrkārt, no izmeklēšanas galaziņojuma un no izmeklētāja secinājumu sākotnējās versijas (skat. šā sprieduma 10. punktu), kurus prasītājs ir minējis savā 2020. gada 9. aprīļa sūdzībā, izriet, ka:

“Attiecībā uz jautājumiem, kas rodas saistībā ar darbu, Eiropas Savienības darbinieki nevar iesniegt jautājumu tikai ārējai tiesu iestādei, piemēram, policijai, tādējādi uzsākot ārējas tiesvedības formu. Šāda veida rīcībai šādos apstākļos ir nepieciešama iecelēj institūcijas atļauja atbilstoši Civildienesta noteikumu 17. un 19. panta normām. [Prasītājam] nebija liegts lūgt šādu iecelēj institūcijas atļauju, kuru viņš varēja saņemt, bet to viņš nav izdarījis, lai gan viņam tas bija jā dara.”

132 Treškārt, no lēmuma par sūdzības noraidīšanu izriet, ka prasītāja vērsšanās Francijas policijā ir pierādīta un tas, ka šī rīcība tika veikta tādēļ, ka viņš baidījās par savu vai savas ģimenes fizisko neaizskaramību, neliek apšaubīt faktu, ka viņš iepriekš par to nebija nedz informējis *eu-LISA*, nedz lūdzis atļauju un ka tādējādi viņš ir pārkāpis Civildienesta noteikumus.

133 Pirmām kārtām, ir jāizvērtē, vai 17. un 19. pants attiecas uz gadījumu, kad ierēdnis vērsas policijā, lai ziņotu par konfliktējošām attiecībām ar kolēģi.

134 Šajā ziņā ir ticis nospriests, ka Civildienesta noteikumu 17. pantā paredzētās atļauju sistēmas mērķis ir ļaut administrācijai pārliecināties, ka informācijas, kas darīta zināma ierēdnim, pildot savus pienākumus, izpaušana neapdraud Savienības intereses, tostarp – ietekmējot tā darbību un reputāciju. Tātad ar Civildienesta noteikumu 17. pantu izveidotās atļauju sistēmas mērķis ir ļaut administrācijai laikus uzraudzīt to, lai ierēdņi rīkotos, ņemot vērā iestāžu intereses un

- pienākumus, kas tiem ir paredzēti LESD 339. pantā. Tādējādi šīs kārtības mērķis tostarp ir saglabāt uzticības pilnas attiecības, kurām ir jāpastāv starp iestādēm un to darbiniekiem. Tās īstenošanai ir jālīdzsvaro dažādas iesaistītās intereses, lai noteiktu, kuras no Savienības interesēm vai sabiedrības interesēm saņemt informāciju ir primāras (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 20. janvāris, *Strack/Komisija*, F-132/07, EU:F:2011:4, 71. un 72. punkts). Tādējādi Civildienesta noteikumu 17. panta mērķis ir tostarp atgādināt ierēdnim uzlikto pienākumu saistībā ar dienesta noslēpuma ievērošanu, un tajā tostarp ir noteikts pienākums lūgt atļauju informācijas, uz kuru pēc savas būtības attiecas dienesta noslēpums, izpaušanai.
- 135 No tā izriet, ka Civildienesta noteikumu 17. pants neattiecas uz gadījumu, kad ierēdnis vēršas policijā, lai paziņotu par konfliktējošām attiecībām ar kolēģi savā darbavietā. Apstrīdētajā lēmumā ietvertā atsauce uz Civildienesta noteikumu 17. pantu tādējādi ir kļūdaina.
- 136 Attiecībā uz Civildienesta noteikumu 19. panta piemērošanas jomu, kas ir definēta minētā panta pirmajā teikumā, ir jānorāda, ka, protams, šajā tiesību normā ietvertā vārdkopa “tiesas procesā neizpauž” ir bijusi pamatā dažādām valodu versijām. Angļu valodas versijā ir izmantots vispārīgs izteiciens “disclos[e] in any legal proceeding” (izpaust jebkurā juridiskā procedūrā), savukārt spāņu, itāļu un vācu valodas versijās attiecīgi ir izmantoti precīzāki izteicieni “revelar en un procedimiento judicial” (izpaust tiesvedībā), “deporre in giudizio” (liecināt tiesā) un “vor Gericht vorbringen oder [...] aussagen” (iesniegt vai [...] liecināt tiesā).
- 137 Tomēr, pirmkārt, ir ticis nospriests, ka Civildienesta noteikumu 19. panta piemērošanas joma, kā tā ir definēta minētā panta pirmajā teikumā, nevar tikt interpretēta šauri, saskaņā ar ko tas attiektos tikai uz tāda ierēdņa gadījumu, kuram ir jāsniedz liecība tiesā. Proti, šī piemērošanas joma aptver visas situācijas, kurās ierēdnim “neatkarīgi no iemesla” ir tiesā jāpaziņo konstatējumi, kas izdarīti viņa pienākumu dēļ, nenošķirot šādu konstatējumu izmantošanu nopratināšanā liecinieka statusā vai saistībā ar prasības celšanu valsts tiesā, piemēram, sūdzības iesniegšanu krimināllietā (spriedums, 2002. gada 13. jūnijs, *Ferrer de Moncada/Komisija*, T-74/01, EU:T:2002:158, 48. punkts). Tādējādi tāda ierēdņa situācija, kuram ir jāsniedz liecība tiesā, nav vienīgā Civildienesta noteikumu 19. pantā minētā situācija (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2002. gada 13. jūnijs, *Ferrer de Moncada/Komisija*, T-74/01, EU:T:2002:158, 49. punkts).
- 138 Otrkārt, ir jānorāda, ka vairākās dalībvalstīs policijai var būt tiesu iestādes loma un it īpaši – rīkoties pēc tiesneša pieprasījuma. Turklāt vēršanās policijā var izrādīties vajadzīga vai pat obligāta, lai celtu prasību tiesā. Visbeidzot, ziņošana policijai var būt pamatā tiesvedības sāksnāi, vai arī to var izmantot tiesvedības nolūkos.
- 139 Lai gan ir jāatzīst, ka Civildienesta noteikumu 17. un 19. pantam abiem zināmā mērā ir mērķis nodrošināt piesardzības pienākuma ievērošanu un tādējādi noteikt pienākumu attiecīgajai iestādei gadījumā, ja ārpusē tiek izpausta informācija, kas ir ierēdņa rīcībā viņa pienākumu dēļ, tomēr ir jānošķir šo abu normu attiecīgā piemērošanas joma. Civildienesta noteikumu 17. panta mērķis ir nepieļaut, ka tiek ietekmēta iestādes darbība un reputācija, un tas ir piemērojams gadījumos, kad ierēdnis vēlas izpaust informāciju, uz kuru tās rakstura dēļ attiecas dienesta noslēpums.
- 140 Savukārt Civildienesta noteikumu 19. pants attiecas uz gadījumu, kad ierēdnis vēlas tiesā izpaust faktus, kuri ir saistīti ar konfliktējošām attiecībām darbavietā un uz kuriem to rakstura dēļ neattiecas dienesta noslēpums, bet kuri varētu ietekmēt iestādes darbību un reputāciju.

- 141 Ir svarīgi uzsvērt, ka Civildienesta noteikumu 19. pantā ir skaidri paredzēts tikai viens izņēmums no noteikuma par iepriekšēju atļauju, lai varētu tiesā izpaust konstatējumus, kurus ierēdnis ir veicis savu pienākumu dēļ, proti, ja ierēdnis vai bijušais ierēdnis ir aicināts liecināt Eiropas Savienības Tiesā vai iestādes disciplinārlietu kolēģijā lietā, kas skar Savienības darbinieku vai bijušo darbinieku.
- 142 Turklāt no Civildienesta noteikumu 19. panta otrā teikuma ierobežojošā formulējuma izriet (skat. šā sprieduma 130. punktu), ka “Savienības interesēm”, kas saskaņā ar šo pantu var pamatot atteikumu dot atļauju tiesā izpaust konstatējumus, kuri saistīti ar amatu, noteikti ir jābūt Savienības ļoti svarīgām un būtiskām interesēm (skat. spriedumu, 2002. gada 13. jūnijs, *Ferrer de Moncada/Komisija*, T-74/01, EU:T:2002:158, 58. punkts un tajā minētā judikatūra). Tādējādi atļaujas atteikuma gadījumi ir stingri ierobežoti.
- 143 Visbeidzot, no šīm ierobežojošajām norādēm Civildienesta noteikumu 19. pantā un no tā, ka formāli nav prasīts lūgt atļauju tiesā izpaust viņa pienākumu dēļ izdarītos konstatējumus, izriet, ka uz ierēdni vai darbinieku nevar attiecināt iepriekšējas atļaujas prasību situācijās, kurām ir konkrēta smaguma un steidzamības pakāpe, tostarp attiecīgā ierēdņa vai darbinieka tūlītēja apdraudējuma gadījumā.
- 144 Otrām kārtām, attiecībā uz jautājumu par to, vai šajā lietā prasītājs ir pārkāpis Civildienesta noteikumu 19. pantu, pirmkārt, ir jākonstatē, ka viņš nevar apgalvot, ka starpgadījums, kas noticis ar kolēģi pēc diskusijas, kura, protams, ir norisinājusies apstrīdamā veidā, būtu jāuzskata par nošķirtu no viņa pienākumu pildīšanas *eu-LISA*, un ka tas neatbilst kritērijam, saskaņā ar kuru viņam jāuzzina par šo starpgadījumu, veicot savus darba pienākumus.
- 145 Šajā ziņā no prasītāja paša starpgadījuma apraksta izriet, ka A ir ienācis savā birojā, lai apspriestu darba jautājumus ar citu kolēģi, un ka prasītājs, A nelūgts, ir iesaistījies diskusijā un tas ir izraisījis A reakciju – viņa izrādīto nepiekrīšanu par šo iejaukšanos un krēsla vicināšanu viņa priekšā.
- 146 Otrkārt, ir jānorāda, ka fakti, kurus prasītājs ir izklāstījis policijai, vēl nebija publiski. Tādējādi prasītājam bija jāatturas no jebkādas situācijas, kas, pildot viņa pienākumus, bija radusies *eu-LISA* birojos, izpaušanas bez iepriekšējas atļaujas.
- 147 Treškārt, attiecībā uz prasītāja argumentu, ka saskaņā ar Civildienesta noteikumu 19. pantu 2017. gada 16. jūnija elektroniskā pasta vēstulē viņš bija brīdinājis *eu-LISA* par A pieļautajiem pārkāpumiem, ir jānorāda, ka prasītājs paziņoja faktus policijai 2018. gada 19. oktobrī. Tādējādi minēto elektroniskā pasta vēstuli nevar uzskatīt ne par *eu-LISA* iepriekšēju informēšanu, ne par pieteikumu atļaujai izpaust šajā datumā notikušos faktus.
- 148 Turklāt ar 2018. gada 19. oktobra elektroniskā pasta vēstuli, kurā ir ziņots par tajā pašā dienā ar A notikušo starpgadījumu, prasītājs neinformē *eu-LISA* par to, ka viņš plāno par šo starpgadījumu ziņot policijai, un tajā arī nav ietverts pieteikums atļaujai to darīt.
- 149 Ceturtkārt, ir jānorāda, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, Francijas policijai tika sniegta precīza informācija un policija, kā to precizē *eu-LISA*, piezvanīja uz prasītāja biroju un lūdza viņu izklāstīt ziņoto faktu par A agresīvo rīcību, kurš viņu esot apdraudējis, vicinot krēslu.

- 150 Piektkārt, kā tas tika pārliecinoši norādīts izmeklēšanas galaziņojumā, prasītājam nebija šķēršļu lūgt iepriekšēju atļauju *eu-LISA* un to saņemt. Proti, jākonstatē, no vienas puses, ka prasītājam nebija tūlītēja apdraudējuma un, no otras puses, ka Civildienesta noteikumu 19. pantā paredzētās iespējas viņam atteikt minēto atļauju bija ļoti ierobežotas (skat. šā sprieduma 142. punktu).
- 151 No tā izriet – pat pieņemot, ka noteiktos apstākļos, un it īpaši, lai vērstos pie policijas ar ziņojumu par darbavietā notikušajiem faktiem, var būt legītimi atkāpties no Civildienesta noteikumu 19. pantā paredzētās iepriekšējas atļaujas sistēmas, šajā gadījumā tā tas nebija, it īpaši tādēļ, ka prasītājam nebija tūlītēja apdraudējuma.
- 152 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, tā kā prasītājs, nelūdzot iepriekšēju atļauju *eu-LISA*, ir ārpus tās izpaudis faktus, kas norisinājušies saistībā ar viņa pienākumu veikšanu *eu-LISA*, administrācija varēja pamatoti uzskatīt, ka viņš ir pārkāpis Civildienesta noteikumu 19. pantu.
- 153 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, trešā pamata otrais iebildums ir daļēji pamatots, proti, ciktāl tajā ir norādīts uz kļūdu Civildienesta noteikumu 17. panta interpretācijā un piemērošanā. Tomēr minētā kļūda, kas ietverta apstrīdētajā lēmumā, neietekmē šī lēmuma likumību, un tā pati par sevi nevar būt par pamatu tā atcelšanai. Proti, prasītājam inkriminētā pārkāpuma, ka viņš neesot pieprasījis atļauju, pirms vērsies policijā, konstatējums ir pareizi pamatots ar Civildienesta noteikumu 19. pantu.

[..]

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtnā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **NV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Gervasoni

Madise

Martín y Pérez de Nanclares

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 23. martā.

[Paraksti]